

Flersprogethed i EU – en nyttig udfordring

Hvordan kan de mange sprog, der ofte betragtes som en hindring for EU-samarbejdet, blive et aktiv for EU? Dette spørgsmål stillede Europa-Kommissionen til en arbejdsgruppe, som bestod af europæiske intellektuelle. I en rapport foreslår gruppen, hvilken kurs EU og medlemslandene bør følge i fremtiden.

Det kunne være fristende at acceptere en situation, hvor der var et enkelt dominerende sprog i EU (engelsk), men dette ville stride mod ånden i samarbejdet og ikke være til fordel for borgerne. Derfor foreslår gruppen en løsning, som både styrker flersprogetheden i Europa og udnytter den positivt:

Alle EU-borgere skal opfordres til at vælge et "personligt adoptivsprog" ud over det sprog, som de bruger som internationalt kommunikationssprog. Et personligt adoptivsprog er en slags andet modersmål, som er mindre almindeligt end engelsk og forskelligt fra det sprog, man har til fælles med sine landsmænd. Der skal undervises i det i skoler og på universiteter, så eleverne bliver fortrolige med det eller de lande, hvor sproget tales, og lærer den litteratur, kultur og historie, der knytter sig til det pågældende sprog og samfund, at kende.

Indførelsen af personlige adoptivsprog vil medføre en opblomstring for de store europæiske sprog, men vil også styrke de mindre sprog. Forslaget vil desuden forbedre den europæiske integration, fordi et godt kendskab til andre sprog er med til at bygge bro mellem kulturerne og fremme den gensidige forståelse.

Valget af et internationalt kommunikationssprog og et personligt adoptivsprog vil betyde, at man slipper for konkurrencen mellem engelsk og de øvrige sprog. De to sprogvalg træffes nemlig helt uafhængigt – det internationale kommunikationssprog vil ofte være engelsk, men kunne f.eks. også være fransk, spansk eller kinesisk. Adoptivsproget vælges derimod ud fra en række personlige grunde som familie, bekendtskaber eller faglige interesser.

Undervisningen i mindre sprog vil naturligvis ikke være uden problemer. F.eks. kan man forestille sig, at det vil være svært at finde lærere eller samle elever nok til en traditionel sprogklasse i folkeskolen eller gymnasiet. Her kommer fjernundervisning ind i billedet: Eleverne kan ved hjælp af computere blive forbundet med en lærer fra det land, hvor sproget tales, og med elever i andre lande, som har samme adoptivsprog.